

Arrest

nr. 156 641 van 18 november 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 juli 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 25 augustus 2015 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Afghaan van Tadzjiekse origine afkomstig uit Herat. Op 25 mei 2011 diende u in België uw eerste asielaanvraag in. U verklaarde toen dat u werkte voor een internationaal transportbedrijf en ook informant was voor het departement van drugsbestrijding in Herat. U verklaarde gevlucht te zijn uit uw land omdat u een aantal maffialeden had verklikt en vreesde voor vergelding. Omtrent uw eerste

asielaanvraag werd op 30 mei 2013 een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Noch uw profiel als werknemer bij het internationaal transportbedrijf Nawi Naseri noch uw werk voor het Afghaanse departement voor drugsbestrijding, waaruit uw problemen voortvloeiden, werden toen geloofwaardig bevonden. Deze beslissing werd op 6 november 2013 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd.

Op 22 november 2013 diende u een tweede asielaanvraag in. U haalde aan dat uw neef, die werkte voor de opsporingsdienst van het politiecommissariaat in de provincie Herat, werd onthoofd in Afghanistan. U haalde tevens aan dat u een terugkeer naar Afghanistan vreest omdat Afghanen denken dat u zich bekeerde tot het christendom in Europa. U bezocht ooit een kerk in Hoogstraten als onderdeel van uw integratiecursus en sindsdien werd u ervan verdacht bekeerd te zijn. Op 30 december 2013 besliste het CGVS tot een weigering van inoverwegingname van een meervoudige aanvraag omdat de nieuwe elementen die u aanhaalde niet geloofwaardig werden bevonden. U diende geen beroep in tegen deze beslissing.

Op 4 maart 2013 diende u een derde asielaanvraag in. U verwees hierbij opnieuw naar uw oorspronkelijk vluchtrelaas. U voegde toe dat u niet enkel gevisieerd wordt door de maffia maar ook door uw oversten van het departement voor drugsbestrijding. Uw broer I. zou een tijd in de gevangenis hebben gezeten en het huis niet meer kunnen verlaten. U verklaarde ook dat een BBC journalist bij u thuis in Herat was langsgekomen om naar u te vragen. U denkt dat deze persoon gestuurd werd door de maffia of de autoriteiten. U herhaalde nogmaals dat uw familie en dorpsgenoten in Afghanistan denken dat u zich bekeerd hebt tot het christendom. Daarnaast haalde u aan dat u afkomstig bent uit een eerder rijke familie waardoor u het risico zou lopen om ontvoerd te worden. Verder verwees u nog naar uw verblijf in een kerk in België, dat u staaft aan de hand van ene attest van de priester. Tot slot stelde u ook dat u in geval van terugkeer het risico zou lopen op gedwongen rekrutering. Op 24 september 2014 werd door het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat er ook ditmaal geen geloof kon gehecht worden aan de door u aangehaalde problemen. Op 5 maart 2015 werd deze beslissing door de RvV bevestigd.

Op 19 maart 2015 diende u een vierde asielaanvraag in. U verwees opnieuw naar het risico op ontvoering omdat u uit een rijke familie komt en voegde toe dat u omwille van uw verblijf in Europa sowieso als welgestelde persoon zou gepercipieerd worden. U voegde toe dat uw neefje in Herat ontvoerd werd voor losgeld. U herhaalde opnieuw dat mensen in Afghanistan menen dat u bekeerd bent. Hierdoor vreest u veroordeeld te worden tot de doodstraf door uw stamoudsten en familie. Zij zouden ook via geruchten en via posts op uw facebookpagina op de hoogte zijn geraakt van het feit dat u in België alcohol heeft gedronken. Foto's hiervan zouden eveneens verspreid zijn via facebook. Op het openbare gedeelte van uw facebookpagina postte u onder andere een foto van uzelf met de vermelding 'ik ben geen Afghaan meer ik ben F.'. Ook hiervoor zou u in Afghanistan gevisieerd worden. U voegde nog toe dat u in België een relatie hebt met een Afghaanse die het sjiiitisch geloof aanhangt, iets wat uw familie nooit zou toelaten. Jullie wonen echter niet samen en hebben geen trouwplannen gezien haar familie in België daar geen toestemming voor geeft.

Ter staving van uw verklaringen legde u volgende documenten neer: foto's van uzelf in de Begijnhofkerk en tijdens manifestaties van Afghanen in België, foto's van uzelf in België met een bejaarde vrouw die u uw Belgische moeder noemt, een attest van psychologe M.G. dd. 20 januari 2015, een attest van de pastoor van de Begijnhofkerk welke u reeds neerlegde tijdens uw derde asielaanvraag, een brief van een Belgische vrouw die u uw Belgische moeder noemt die getuigt over uw goede integratie in België, outprints van uw facebookpagina, een link naar een you-tube filmpje over de kidnapping van uw neefje, foto's van uzelf in Afghanistan en attesten van uw opleidingen en vrijwilligerswerk in België. Verder beschikt u over een geheugenstick met beelden en filmpjes van uzelf in de kerk en tijdens manifestaties onder andere gefilmd door de zender Al Jazeera, foto's van uzelf in België waarop ook glazen en flessen alcohol te zien zijn. Uw raadsman, meester M.B., legde tevens een brief voor met een opsomming van de door u voorgelegde stavingstukken. In dit schrijven dd. 18 maart 2015 verwijst hij ook naar uw profiel van welstellend persoon en het risico op kidnapping, de behandeling van terugkeerders die bescherming gezocht hebben in een kerk, het gevaar voor rekrutering en het feit dat u na een verblijf van bijna vier jaar in België niet meer handelt en denkt als een Afghaan.

B. Motivering

Na onderzoek van alle door u aangehaalde feiten en elementen aanwezig in uw administratief dossier stel ik vast dat ik u ook deze keer noch het statuut van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste en uw derde asielaanvraag reeds een weigeringsbeslissing nam omdat er geen enkel geloof werd gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten die zich zouden voorgedaan hebben in de stad Herat. Deze beslissingen werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. In het kader van

uw vierde asielaanvraag haalt u geen elementen aan die aan bovenvermelde beoordeling van bedrieglijkheid iets kunnen wijzigen. **Integendeel, uit een herevaluatie van uw dossier blijkt dat er zelfs getwijfeld kan worden aan uw Afghaanse herkomst.**

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over uw plaats van herkomst in Afghanistan niet eensluidend zijn. Tijdens uw eerste aanvraag verklaarde u dat u sinds uw geboorte in Jade Mahtab, volgens u een bekende straat in de stad Herat, zou gewoond hebben. U bevestigde destijds expliciet dat u nooit ergens anders had gewoond (DVZ Verklaring dd. 31 mei 2011, vraag 9 en CGVS dd. 21/08/2012, p. 3). In het kader van uw tweede asielaanvraag verklaarde u eveneens van uw geboorte tot aan uw vertrek op ditzelfde adres te hebben gewoond (DVZ Verklaring Meervoudige Aanvraag dd. 19 december 2013, vraag 10). Tijdens uw derde aanvraag wijzigde u plots uw verklaringen over uw laatste adres in uw land van herkomst en beweerd u in Jade Mahtab in de stad Herat in het district Karokh van de provincie Herat te hebben gewoond (DVZ Verklaring Meervoudige Aanvraag dd. 14 maart 2014, vraag 10). De stad Herat is echter niet gelegen in het district Karokh maar wel in het district Injil van de provincie Herat. Tijdens uw vierde aanvraag stelde u op de Dienst Vreemdelingenzaken in Jade Mahtab, district Injil in de provincie Herat te hebben gewoond van uw geboorte tot aan uw vertrek. U beweerde ook geboren zijn in Jade Mahtab (CGVS dd. 27/04/2015, p. 11 en CGVS dd. 19 mei 2015, p. 6). Nochtans staat op uw taskara het dorp Payaan Mahala in het district Karokh vermeld als uw geboorteplaats. Hiermee geconfronteerd antwoordde u dat de taskara gebaseerd is op de gegevens van de ouders. Hoewel u bleef volhouden geboren te zijn in de stad Herat beweerde u dat u daar geen taskara kon krijgen omdat uw vader afkomstig is uit Karokh, hetgeen echter geen steek houdt (CGVS dd. 19 mei 2015, p. 6 en 7). U wijzigde voorts uw verklaringen over uw woonplaats en beweerde plots dat uw familie eigenlijk afkomstig is uit het dorp Karokh in het district Karokh. Sinds uw zesde of zevende levensjaar zou u afwisselend in de stad Herat en het district Karokh hebben verbleven (CGVS dd. 27/04/2015, p. 11 en 12).

Verder bleek uw kennis over de verschillende Afghaanse bevolkingsgroepen en stammen uiterst beperkt te zijn. U slaagde er ook niet in om hierover enige consistente verklaringen af te leggen. U verklaart Tadzjiek te zijn en te behoren tot de stam Karokhi. Deze stam zou gemengd Pashtoun/Tadzjiek zijn. Uw stam zou dan ook de morele normen van de Tadzjiek en de Pashtounwali volgen (CGVS dd. 27/04/2015, p. 6 en 7). Bovenstaande is op zich vrij bevreemdend. Gevraagd naar namen van andere Tadzjiek stammen noemde u Alizai (volgens u een bekende stam uit Herat), Koshki Saghi, Sia Washini en Osatdoni. Alizai is echter een Pashtoun stam. Gevraagd naar bekende Pashtoun stammen uit de stad Herat antwoordde u dat ze meestal Pashtounwali van Kandahar heten en ook in Helmand wonen. Toen de vraag herhaald werd, noemde u weliswaar een stam genaamd Karzai Kheil maar herhaalde u dat de meesten zeggen dat ze van de Pashtounwali van Kandahar zijn. Dit houdt echter helemaal geen steek daar de Pashtounwali het stelsel ongeschreven (gedrags)regels van de Pashtoun betreft, en geen stam. Daarnaast stelde u verkeerdelijk dat de Pashai ook wel Kuchi's genoemd worden. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat nomaden van Pashtoun origine benoemd worden met de term Kuchi (Perzisch voor migratie). Pashai beschouwen zichzelf weliswaar ook als een deel van de Pashtoun bevolking maar spreken een ander dialect, namelijk het Pashai. Ze worden niet aangeduid met de benaming Kuchi maar worden wel eens Kohestani genoemd. Geconfronteerd met de termen Qizilbash en Aimaq antwoordde u dat dit stammen zijn. Ze zouden Pashtou spreken maar u wist niet of het Pashtoun stammen zijn of andere. In werkelijkheid echter worden bovenvermelde etnische groepen ondergebracht bij de Dari sprekers (CGVS dd. 19 mei 2015, p. 12).

Verder dient opgemerkt dat ook uw algemene kennis over Afghanistan opmerkelijke lacunes vertoont. Zo kon u geen enkele invloedrijke politieke partij uit de stad Herat noemen (CGVS dd. 19 mei 2015, p. 12). Toen u tweemaal expliciet gevraagd werd wie er aan de macht was voor Karzai stelde u verkeerdelijk dat het dokter Najib en Mujadeddi waren. Voor Karzai en meerbepaald vanaf 1996 was Afghanistan echter een Islamitisch Emiraat geleid door het taliban regime met aan het hoofd Mullah Omar (CGVS dd. 19 mei 2015, 10 en 11). Over de alom gekende dokter Najib of Najibullah wist u trouwens enkel te melden dat hij ooit president was en gedood werd door de taliban. Over Mujadeddi had u via uw vader gehoord dat het eveneens een voormalig president betreft maar ook over hem wist u niets meer. Gevraagd om iets te vertellen over Ahamd Shah Masoud verklaarde u dat hij een held was uit Panshir, dat hij drie jaar bij de taliban had verbleven en dat hij stierf in een aanslag waarbij een bom explodeerde in een camera. U zou deze info hebben bekomen via de media en via facebook en u zou verder niets weten over deze persoon. Over de eveneens algemeen gekende Burhannudin Rabbani wist u enkel dat hij gedurende een periode president was en de Jihad deed (CGVS dd. 19 mei 2015, p. 11). Verder wist u niet dat de shrine van Imam Sish Noor gelegen is in het Takht-e Safar, een park of tuin in Herat dat speciaal aangelegd is rond zijn graf. U stelde dat het een recreatiegebied is, maar geen park en dat het 'Tafreh (recreatie) Gah' genoemd wordt. Over de figuur van Imam Sish Noor wist u trouwens ook niets te vertellen behalve dat het een heilige was die dicht bij God stond (CGVS dd. 19

mei 2015, p. 5). Gevraagd naar officiële plechtigheden of ceremonies op nieuwjaarsdag in Afghanistan moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS 19 mei 2015, p. 8 en 9). In werkelijkheid echter wordt er in verschillende Afghaanse steden een ceremonie gehouden waarbij de vlag wordt gehesen. Gevraagd naar eenheden om gewicht te meten in Afghanistan antwoordde u dat in uw regio enkel de 'seer' wordt gebruikt, waarbij één seer gelijk is aan 100 gram (CGVS dd. 19 mei 2015, p. 10). Uit de informatie aanwezig op het CGVS blijkt echter dat ook de eenheid 'Man' in gebruik is in Herat. De eenheid 'seer' wordt trouwens courant gebruikt in het buurland Iran.

Wat er ook van zij - na confrontatie bleef u volhouden dat u een Afghaans staatsburger bent afkomstig uit Herat (CGVS dd. 19 mei 2015, p. 14 en 15) -, u haalde geen feiten of elementen aan waaruit zou blijken dat u zich niet opnieuw in de stad Herat zou kunnen vestigen.

U verklaarde weliswaar dat u in geval van terugkeer het risico loopt om gekidnapt te worden omdat u afkomstig bent uit een rijkere familie en omdat u omwille van uw verblijf in Europa als welgesteld persoon zou kunnen gepercipieerd worden (CGVS dd. 27 april 2015, p. 10 en 12). In het kader van uw derde aanvraag werd echter reeds beslist dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw afkomst uit een rijke familie. U legde immers tegenstrijdige verklaringen of over het beroep van uw vader. In het kader van uw vierde aanvraag bracht u geen feiten of element aan die hier een ander licht op zouden kunnen werpen (CGVS dd. 19 mei 2015, p. 9 en 8). Wat betreft het risico op ontvoering omdat u omwille van uw verblijf in Europa aanzien zou worden als een welstellend iemand dient opgemerkt dat u dit niet staaft aan de hand van enige concrete feiten of elementen (CGVS dd. 27 april 2015, p. 10). U beweerde in dit verband dat uw neefje werd gekidnapt door zijn eigen schoonfamilie die losgeld eisten (CGVS dd. 27 april 2015, p. 10). Ter staving hiervan legde u een link naar een you-tube filmpje neer. Het desbetreffende filmpje is een deeltje uit een reeks genaamd 'Police 119' en heeft als titel 'Vrijlating van een kind uit de handen van ontvoerders'. In het filmpje is te zien hoe een kind door de politie wordt teruggevonden en de ontvoerders worden opgepakt. De inhoud van dit filmpje stemt echter helemaal niet overeen met uw verklaringen dat u geen nieuws hebt over het lot van uw neefje en dat de autoriteiten geen stappen ondernamen om hem te bevrijden (CGVS dd. 27 april 2015, p. 10). Uit dit filmpje kan evenmin afgeleid worden dat dit daadwerkelijk gaat om een familielid van u. Het neerleggen van beeldmateriaal dat geen verband houdt met uw verklaringen doet tevens afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Voorts herhaalde u dat u in geval van terugkeer naar Herat het risico loopt op rekrutering door de taliban. In het kader van uw derde aanvraag werd echter al beslist dat u hier geen persoonlijk risico kon aantonen. U voegde in het kader van uw vierde asielaanvraag weliswaar toe dat de zoon van uw buurman en enkele jongens uit de buurt werden meegenomen (CGVS dd. 27 april 2015, p. 7). Dit is echter een louter blote bewering. In zijn schrijven dd. 18 maart 2015 verwees uw raadsman, meester S.M.B., naar het voorkomen van gedwongen rekrutering in gebieden die onder controle of sterke invloed van de taliban staan. Er dient echter op gewezen te worden dat in uw geval de (veiligheids)situatie in de stad Herat dient te worden beoordeeld (zie infra).

U herhaalde tevens vervolging te vrezen omwille van uw verblijf in een kerk in België hetgeen eveneens reeds in het kader van uw derde asielaanvraag werd beoordeeld. Er werd toen geoordeeld dat een verblijf in een kerk in het buitenland op zich geen risico inhoudt. U haalde toen ook al aan dat uw familie in Afghanistan op de hoogte zou gebracht zijn van uw activiteiten in België en zou menen dat u bekeerd bent. Deze verklaringen werden echter volledig ongeloofwaardig geacht. Deze beslissing en beoordeling werden door de RvV bevestigd.

Als nieuw element haalde u aan dat leden van uw stam en familieleden menen dat u bekeerd bent omwille van verscheidenen foto's die u op uw facebookpagina hebt geplaatst. Op de foto's zou onder andere te zien zijn dat u kerken bezoekt, alcohol drinkt en de moord op F. veroordeelt. U zou ook te zien zijn samen met een bejaarde Belgische vrouw die u uw Belgische moeder noemt. Dit laatste zou evenmin getolereerd worden in Afghanistan. Gevraagd hoe u wist dat personen in Afghanistan uw foto's gezien hadden, antwoordde u dat al uw familieleden uw facebook pagina hadden bekeken en dat u met hen bevriend bent. Gevraagd met welke familieleden u bevriend bent, antwoordde u met alle zonen van uw tante van vaderskant zoals J.A. (alias J.H.), F.A. en R.R.. U stelde dat er nog vele anderen zijn maar dat u hun echte namen niet kent (CGVS dd. 27 april 2015, p. 4). U beweerde tevens dat deze personen onnozele commentaren plaatsten en u beledigden maar u kon geen enkel van deze commentaren neerleggen (CGVS dd. 27 april 2015, p. 4). U zou ook beledigende boodschappen ontvangen hebben maar ook hier legde u geen (begin van) bewijs van voor. U wist ook niet met zekerheid te zeggen of het facebookberichten of iets anders betrof (CGVS dd. 27 april 2015, p. 4 en 5). U voegde tevens toe dat er ook bij Afghanen in België de perceptie heerst dat u bekeerd bent. U bent echter nog steeds praktiserend moslim (CGVS dd. 27 april 2015, p. 5 en 6). Gelet op bovenstaande kan er ook deze keer geen geloof gehecht worden aan uw bewering als zouden uw familie- en stamleden in Afghanistan op de hoogte zijn van uw verblijf in een kerk en uw levenswandel in België en u hiervoor viseren.

Met betrekking tot de foto op uw facebookpagina waaruit blijkt dat u de moord op F. veroordeelt kan nog toegevoegd worden dat uit de op het CGVS aanwezige informatie blijkt dat deze moord door de publieke opinie in Afghanistan eveneens werd veroordeeld. In Kabul kwamen mensen op straat om hun steun te betuigen aan F. en zware straffen te eisen voor de daders.

Daarnaast haalde u aan dat u goed geïntegreerd bent in de Belgische samenleving en dat u zich niet meer zou kunnen aanpassen aan de waarden en normen van een maatschappij als de Afghaanse. Zo verwees u naar de strikte regels m.b.t. omgang met meisjes en partnerkeuze en uw vriendschap met een bejaarde Belgische vrouw die u uw moeder noemt. Gevraagd naar concrete voorbeelden van moeilijkheden die u in dit verband in geval van terugkeer vreest, antwoordde u dat u uw partner niet zelf zou kunnen kiezen, dat u alcohol wil drinken en cafés, discotheken en zwembaden bezoekt (CGVS dd. 27 april 2015, p. 7 t/m 9).

Bovenstaande elementen volstaan op zich echter niet om ten aanzien van u een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te weerhouden. Met betrekking tot de door u aangehaalde regels over omgang met vrouwen, alcohol en uitgangsleven dient te worden opgemerkt dat de in uw land van herkomst aanwezige beperkingen (bv. kledij, omgang met meisjes,...) gebaseerd zijn op normen en waarden betreffende de algemene in de Islamitische Republiek Afghanistan geldende (rechts)regels. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Het opleggen van beperkingen aan voornoemde rechten behoort tot de soevereine bevoegdheid van de verscheidene nationale staten. De vrijheid van meningsuiting alsook de eerbiediging van het privéleven moet/kan in de verschillende staten slechts worden uitgeoefend binnen welomschreven voorwaarden en/of binnen welbepaalde (wettelijke) grenzen. Met betrekking tot deze algemeen geldende rechtsregels kan niet worden gesteld dat zij een schending van de grondrechten van de mens en een vorm van vervolging in de zin van de vreemdelingenwet uitmaken. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat u een volwassen jongeman bent en dat u geen concrete feiten of elementen heeft aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat u in geval van terugkeer het risico zou lopen om uitgehuwelijkt te worden. U legde bovendien ook ongeloofwaardige verklaringen af over de bedreigingen door uw familie en stamleden in Afghanistan (zie supra).

Wat betreft de door u aangehaalde elementen waaruit uw integratie in België blijkt en die u staafde aan de hand van documenten (attesten van school, vrijwilligerswerk, foto's en prints van uw facebookprofiel, brief van een Belgische gepensioneerde vrouw), meer bepaald uw langdurig verblijf in België, uw scholing in België, uw vrijwilligerswerk in België, en uw opgebouwd sociaal netwerk in België, dient opgemerkt te worden dat het CGVS enkel bevoegd is voor het beoordelen van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat deze elementen een dergelijke vrees of risico bij terugkeer met zich meebrengen die tot de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zou kunnen leiden.

Tot slot haalde u aan dat u in België op consultatie gaat bij een psychologe, wat u staafde aan de hand van een attest dd. 20 januari 2015 opgesteld door M.G.. In het attest wordt enkel gesteld dat uw psychische problemen (onder meer ernstige depressie en een angststoornis) zouden veroorzaakt zijn door een gebrek aan toekomstperspectief en het feit dat uw familie in Afghanistan u als bekeerling beschouwt en dat u nood hebt aan een goede therapie en een veilig toekomstperspectief. Uit het attest blijkt echter niet op welke wijze en na hoeveel consultaties deze diagnose werd gesteld. Bovendien zou u momenteel niet meer in behandeling zijn (CGVS dd. 27 april 2015, p. 11). Of er u ooit medicatie werd voorgeschreven kan er evenmin uit worden afgeleid. Hoe dan ook vormt dit attest geen bewijs van de omstandigheden waarin uw psychische problemen zouden zijn ontstaan. De psycholoog of arts doet immers vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, doch kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde geestesgesteldheid is ontstaan. Derhalve zijn er géén overtuigende aanwijzingen voorhanden die erop wijzen dat de medische elementen waarvan sprake in het attest een afbreuk doen aan de uitkomst van uw asielaanvraag of de redenen waarop deze is gestoeld.

Gelet op bovenstaande dient te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling niet kan worden verleend en dat u niet in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van art. 48/4, § 2, a) of b) van de vreemdelingenwet.

De overige door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Dat u in België in een kerk verbleef en deelnam aan manifestaties, hetgeen u staafde aan de hand van foto's, videobeelden en een attest van de priester, wordt immers niet betwist. Uit de foto's van uzelf in Afghanistan kan niets worden afgeleid over uw nationaliteit, noch over een mogelijk ononderbroken verblijf in de provincie Herat. Het is bovendien niet geheel duidelijk te zien waar deze foto's genomen zijn. Bovendien betreft het ingescande beelden waarvan nooit kan worden uitgesloten dat deze bewerkt zijn.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afgaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Herat te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van januari 2015) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. De provincie Herat behoort tot de westelijke regio van Afghanistan en is één van de grootste en in economische termen één van de belangrijkste provincies van het land. In het bijzonder voor Herat-stad, dat onder de controle van de Afgaanse overheid staat, dient opgemerkt te worden dat het geweldsniveau en de impact van het conflict er erg verschillend is van de rest van de provincie Herat. De veiligheidssituatie kan er als relatief rustig bestempeld worden. Het geweld neemt er hoofdzakelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen de Afgaanse veiligheidsdiensten en de opstandelingen, targeted killings en intimidatie. Voorts werd er occasioneel melding gemaakt van gewelddadige acties op de weg van en naar Herat-stad en waarbij Afgaanse politieagenten en Afgaanse militairen

gevisieerd werden. Hierbij viel een gering aantal burgerslachtoffers te betreuen. Tegelijkertijd werden er meer arrestaties verricht in Herat-stad dan in de rest van de provincie, en bleek de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten. Uit de cijfers van UNOCHA blijkt tot slot dat het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers voor de stad Herat gemiddeld is.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Herat actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Herat aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 doen geen afbreuk aan de conclusie van het Commissariaat-generaal, die werd gemaakt na een analyse en afweging van alle elementen in de beschikbare landeninformatie. U bracht bovendien geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3 en 48/6 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*" *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) *juncto* artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker wijst erop dat verweerder pas bij zijn vierde asielaanvraag zijn afkomst in twijfel trekt. Hij stelt als volgt: "*Is verweerster zo onkundig dat ze bij de behandeling van de 1ste, 2de en 3de asielaanvraag van verzoeker niet door had dat verzoeker niet afkomstig is uit Afghanistan???*"

Verzoeker verwijst naar een paragraaf uit de proceduregids van UNHCR en stelt dat rekening moet worden gehouden met zijn persoonlijkheid, onder meer zijn intellectuele vermogens, zijn leeftijd en zijn psychologische stoornissen. Hij legde een medisch attest neer waaruit blijkt dat hij kampt met psychologische problemen en last heeft van concentratiestoornissen.

Verder meent verzoeker dat verweerder heeft nagelaten rekening te houden met zijn profiel van welstellend persoon. Hij behoort tot een rijke familie en verblijft bijna vier jaar in België. Tijdens zijn gehoor verklaarde hij dat ze in een wijk woonden waar rijke mensen wonen. Criminele bendes hebben dit jaar zijn neef ontvoerd voor losgeld. Hiervan legde hij een video-opname voor. Hij verwijst naar een internetrapport, waarvan hij meent dat het op hem van toepassing is.

Verder meent verzoeker dat verweerder heeft nagelaten rekening te houden met zijn deelname aan protesten in Brussel en zijn verblijf in een kerk in Brussel. Beelden van deze actie zijn ruim verspreid via Europese, Afrikaanse, Arabische en Aziatische zenders, aldus verzoeker. Volgens hem heeft men deze beelden in Afghanistan gezien via de Afghaanse tv en via satelliet-tv-kanalen. Tevens wijst hij erop dat hij door in België verblijvende provinciegenoten, waaronder S.K., ervan beschuldigd wordt bekeerd te zijn. Zijn stamhoofd heeft zijn vader verteld dat verzoeker vermoord moet worden. Ingeval van terugkeer zal hij als een afvallige persoon gezien worden en zal hij het risico lopen om door zijn eigen familie/stam, de lokale bevolking en de taliban te worden vervolgd.

Verder meent verzoeker dat verweerder heeft nagelaten rekening te houden met zijn gedwongen rekrutering door de taliban. Hij wijst erop dat de taliban zijn burens hebben gerekruteerd. Hij verwijst naar de UNHCR Guidelines betreffende "*Men And Boys Of Fighting Age*".

Verder meent verzoeker dat verweerder heeft nagelaten rekening te houden met zijn verwestering. *“Dankzij deze verwestering ontwikkelde hij zijn persoonlijkheid en zijn politieke overtuiging.”*, die tegen de huidige machthebbers en tegen de Afghaanse traditie is. Hij stelt ingeval van terugkeer het risico te lopen om onderworpen te worden aan vervolgingen en aan onmenselijke en vernederende behandelingen.

2.1.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering” juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker stelt als volgt: *“Verweester twijfelt aan de Afghaanse afkomst van verzoeker en tegelijkertijd verwacht ze dat verzoeker feiten of elementen aanhaalt waaruit zou blijken dat hij zich niet opnieuw in de stad Herat zou kunnen vestigen. Verzoeker kan verweester niet meer volgen in haar redenering!”* Verzoeker stelt dat hij in Jade Mahtab in de stad Herat én in het district Karokh van de provincie Herat woonde, doch dat hij nooit stelde dat de stad Herat in het district Karokh ligt. Waar hij stelde dat hij in de stad Herat geen taskara kon krijgen omdat zijn vader afkomstig is van Karokh, is dit volgens hem een bewijs dat hij weet dat de stad Herat niet tot het district Karokh behoort. Verder wijst hij erop dat verweerder heeft nagelaten om hem te vragen of hij iets over de taliban wist en of hij de taliban in de tijd kon situeren. Uit zijn gehoorverslag blijkt volgens hem wel dat hij de taliban voor Karzai plaatste. Uit zijn gehoorverslag blijkt volgens hem tevens dat hij voldoende informatie gaf over de shrine van Sish Noor en dat hij *in concreto* heeft aangetoond dat hij ingeval van terugkeer het slachtoffer zal worden van gedwongen rekruteringen.

Hij meent dat zijn verblijf in een kerk in het buitenland wel een risico op vervolging inhoudt en dat de Pashtounwalicodex op hem zal worden toegepast. Vervolgens wijst verzoeker erop dat in Afghanistan het Sharia-strafrecht aanwezig is in een gecodificeerde vorm, terwijl uit rapporten blijkt dat er toepassing wordt gemaakt van het Islamitische recht of het gewoonterecht. Hij blijft volgens hem juridisch onzeker in welke mate het Sharia-strafrecht van toepassing is. Hij verwijst naar enkele pagina's uit een boek en meent dat hij volgens het gewoonterecht kan vervolgd worden. Dienaangaande verwijst hij tevens naar een arrest van de Raad van 22 december 2014. Het gewoonterecht staat volgens hem dicht bij de bevolking en daarom doen Afghanen eerst een beroep op het gewoonterecht; pas wanneer het gewoonterecht geen oplossing biedt, doen Afghanen een beroep op het straf- en het Islamitische recht. Hij meent dat de code van Pashtounwali op hem zal worden toegepast.

Tevens stelt hij als volgt: *“Verweester heeft het over hoofd gezien dat verzoeker afkomstig is uit Afghanistan. Een kleine raad en daad die tegen de Islamitische regels is kan tot dood leiden. F. is een voorbeeld hiervan! Verzoeker ziet zijn verwestering als zijn politieke overtuiging en hij begrijpt het niet waarom verweester van hem verwacht om afstand te nemen van zijn politieke overtuiging.”*

2.1.1.3. In wat zich aandient als een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van *“artikel 3 EVRM juncto schending van artikel 48/4, § 2, b en van de vreemdelingenwet”*.

Door verzoeker terug te sturen naar een land waar binnenkort een burgeroorlog kan uitbreken, schendt verweerder volgens hem artikel 3 van het EVRM. Hij verwijst naar de situatie in Irak na de terugtrekking van de buitenlandse troepen en de opmars van IS. Hij meent dat verweerder heeft nagelaten om te motiveren waarom hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Hij verwijst naar paragraaf 39 van het *Elgafaji*-arrest over de “sliding scale”. Hij meent dat hij zijn persoonlijke omstandigheden aannemelijk heeft gemaakt door de bovenvermelde redenen en door zijn deelname aan de actie van Afghanen in een kerk in Brussel.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de

devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Waar verzoeker stelt dat minstens “de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering” geschonden is, ziet de Raad niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoeker blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De schending van “de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering” kan dan ook niet worden aangenomen, aangezien deze zinsnede geen enkele inhoudelijke waarde heeft.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

In 's Raads arresten nummer 113 412 van 6 november 2013 en nummer 140 379 van 5 maart 2015 werd geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielrelaas. Uit de elementen die naar voren komen uit de gehoren van 27 april 2015 en 19 mei 2015 in het kader van onderhavige, vierde asielaanvraag blijkt evenwel dat kan worden getwijfeld aan verzoekers beweerde Afghaanse afkomst. Deze beide gehoren maken wel degelijk nieuwe bewijselementen uit die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling in voormelde arresten van 6 november 2013 en 5 maart 2015.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

In de bestreden beslissing wordt terecht geoordeeld als volgt:

“Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over uw plaats van herkomst in Afghanistan niet eensluidend zijn. Tijdens uw eerste aanvraag verklaarde u dat u sinds uw geboorte in Jade Mahtab, volgens u een bekende straat in de stad Herat, zou gewoond hebben. U bevestigde destijds expliciet dat u nooit ergens anders had gewoond (DVZ Verklaring dd. 31 mei 2011, vraag 9 en CGVS dd. 21/08/2012, p. 3). In het kader van uw tweede asielaanvraag verklaarde u eveneens van uw geboorte tot aan uw vertrek op ditzelfde adres te hebben gewoond (DVZ Verklaring Meervoudige Aanvraag dd. 19 december 2013, vraag 10). Tijdens uw derde aanvraag wijzigde u plots uw verklaringen over uw laatste adres in uw land van herkomst en beweert u in Jade Mahtab in de stad Herat in het district Karokh van de provincie Herat te hebben gewoond (DVZ Verklaring Meervoudige Aanvraag dd. 14 maart 2014, vraag 10). De stad Herat is echter niet gelegen in het district Karokh maar wel in het district

Injil van de provincie Herat. Tijdens uw vierde aanvraag stelde u op de Dienst Vreemdelingenzaken in Jade Mahtab, district Injil in de provincie Herat te hebben gewoond van uw geboorte tot aan uw vertrek. U beweerde ook geboren zijn in Jade Mahtab (CGVS dd. 27/04/2015, p. 11 en CGVS dd. 19 mei 2015, p. 6). Nochtans staat op uw taskara het dorp Payaan Mahala in het district Karokh vermeld als uw geboorteplaats. Hiermee geconfronteerd antwoordde u dat de taskara gebaseerd is op de gegevens van de ouders. Hoewel u bleef volhouden geboren te zijn in de stad Herat beweerde u dat u daar geen taskara kon krijgen omdat uw vader afkomstig is uit Karokh, hetgeen echter geen steek houdt (CGVS dd. 19 mei 2015, p. 6 en 7). U wijzigde voorts uw verklaringen over uw woonplaats en beweerde plots dat uw familie eigenlijk afkomstig is uit het dorp Karokh in het district Karokh. Sinds uw zesde of zevende levensjaar zou u afwisselend in de stad Herat en het district Karokh hebben verbleven (CGVS dd. 27/04/2015, p. 11 en 12).

Verder bleek uw kennis over de verschillende Afghaanse bevolkingsgroepen en stammen uiterst beperkt te zijn. U slaagde er ook niet in om hierover enige consistente verklaringen af te leggen. U verklaart Tadzjiek te zijn en te behoren tot de stam Karokhi. Deze stam zou gemengd Pashtoun/Tadzjiek zijn. Uw stam zou dan ook de morele normen van de Tadzjiek en de Pashtounwali volgen (CGVS dd. 27/04/2015, p. 6 en 7). Bovenstaande is op zich vrij bevreemdend. Gevraagd naar namen van andere Tadzjiek stammen noemde u Alizai (volgens u een bekende stam uit Herat), Koshki Saghi, Sia Washini en Osatdoni. Alizai is echter een Pashtoun stam. Gevraagd naar bekende Pashtoun stammen uit de stad Herat antwoordde u dat ze meestal Pashtounwali van Kandahar heten en ook in Helmand wonen. Toen de vraag herhaald werd, noemde u weliswaar een stam genaamd Karzai Kheil maar herhaalde u dat de meesten zeggen dat ze van de Pashtounwali van Kandahar zijn. Dit houdt echter helemaal geen steek daar de Pashtounwali het stelsel ongeschreven (gedrags)regels van de Pashtoun betreft, en geen stam. Daarnaast stelde u verkeerdelijk dat de Pashai ook wel Kuchi's genoemd worden. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat nomaden van Pashtoun origine benoemd worden met de term Kuchi (Perzisch voor migratie). Pashai beschouwen zichzelf weliswaar ook als een deel van de Pashtoun bevolking maar spreken een ander dialect, namelijk het Pashai. Ze worden niet aangeduid met de benaming Kuchi maar worden wel eens Kohestani genoemd. Geconfronteerd met de termen Qizilbash en Aimaq antwoordde u dat dit stammen zijn. Ze zouden Pashtou spreken maar u wist niet of het Pashtoun stammen zijn of andere. In werkelijkheid echter worden bovenvermelde etnische groepen ondergebracht bij de Dari sprekers (CGVS dd. 19 mei 2015, p. 12).

Verder dient opgemerkt dat ook uw algemene kennis over Afghanistan opmerkelijke lacunes vertoont. Zo kon u geen enkele invloedrijke politieke partij uit de stad Herat noemen (CGVS dd. 19 mei 2015, p. 12). Toen u tweemaal expliciet gevraagd werd wie er aan de macht was voor Karzai stelde u verkeerdelijk dat het dokter Najib en Mujadeddi waren. Voor Karzai en meerbepaald vanaf 1996 was Afghanistan echter een Islamitisch Emiraat geleid door het taliban regime met aan het hoofd Mullah Omar (CGVS dd. 19 mei 2015, 10 en 11). Over de alom gekende dokter Najib of Najibullah wist u trouwens enkel te melden dat hij ooit president was en gedood werd door de taliban. Over Mujadeddi had u via uw vader gehoord dat het eveneens een voormalig president betreft maar ook over hem wist u niets meer. Gevraagd om iets te vertellen over Ahamd Shah Masoud verklaarde u dat hij een held was uit Panshir, dat hij drie jaar bij de taliban had verbleven en dat hij stierf in een aanslag waarbij een bom explodeerde in een camera. U zou deze info hebben bekomen via de media en via facebook en u zou verder niets weten over deze persoon. Over de eveneens algemeen gekende Burhannudin Rabbani wist u enkel dat hij gedurende een periode president was en de Jihad deed (CGVS dd. 19 mei 2015, p. 11). Verder wist u niet dat de shrine van Imam Sish Noor gelegen is in het Takht-e Safar, een park of tuin in Herat dat speciaal aangelegd is rond zijn graf. U stelde dat het een recreatiegebied is, maar geen park en dat het 'Tafreh (recreatie) Gah' genoemd wordt. Over de figuur van Imam Sish Noor wist u trouwens ook niets te vertellen behalve dat het een heilige was die dicht bij God stond (CGVS dd. 19 mei 2015, p. 5). Gevraagd naar officiële plechtigheden of ceremonies op nieuwjaarsdag in Afghanistan moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS 19 mei 2015, p. 8 en 9). In werkelijkheid echter wordt er in verschillende Afghaanse steden een ceremonie gehouden waarbij de vlag wordt gehesen. Gevraagd naar eenheden om gewicht te meten in Afghanistan antwoordde u dat in uw regio enkel de 'seer' wordt gebruikt, waarbij één seer gelijk is aan 100 gram (CGVS dd. 19 mei 2015, p. 10). Uit de informatie aanwezig op het CGVS blijkt echter dat ook de eenheid 'Man' in gebruik is in Herat. De eenheid 'seer' wordt trouwens courant gebruikt in het buurland Iran."

Verzoeker verklaarde wel degelijk dat de stad Herat in het district Karokh gelegen is (administratief dossier, stuk 14 van stuk 16). Dat hij later stelde dat hij zijn taskara niet in de stad Herat kon krijgen omdat zijn vader afkomstig is van Karokh, doet geen afbreuk aan het feit dat hij voorheen verklaarde dat de stad Herat behoort tot het district Karokh. Waar verzoeker stelt dat hem niet werd gevraagd of hij iets wist over de taliban en of hij de taliban kon situeren, dient erop gewezen dat verzoeker zelf

verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij aflegt en dat het niet aan de *protection officer* is om het gehoor te "sturen". Bovendien doet deze opmerking geen afbreuk aan het feit dat zijn verklaringen tijdens zijn gehoor op het CGVS op 19 mei 2015 foutief zijn, gelet op de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie'). Waar verzoeker voorts verwijst naar zijn verklaringen tijdens zijn gehoor op het CGVS op 19 mei 2015 met betrekking tot Sish Noor, dient erop gewezen dat het louter herhalen van reeds afgelegde verklaringen, zonder *in concreto* de motieven in de bestreden beslissing te trachten te weerleggen, geen dienstig verweer is. Betreffende het verwijt aan het CGVS dat geen rekening werd gehouden met een paragraaf uit de proceduregids van UNHCR, dient te worden opgemerkt dat deze proceduregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat. Waar verzoeker verwijst naar een medisch attest waaruit moet blijken dat hij psychologische problemen heeft en kampt met concentratiestoornissen, dient vastgesteld dat in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld als volgt: *"Tot slot haalde u aan dat u in België op consultatie gaat bij een psychologe, wat u staaft aan de hand van een attest dd. 20 januari 2015 opgesteld door M.G.. In het attest wordt enkel gesteld dat uw psychische problemen (onder meer ernstige depressie en een angststoornis) zouden veroorzaakt zijn door een gebrek aan toekomstperspectief en het feit dat uw familie in Afghanistan u als bekeerling beschouwt en dat u nood hebt aan een goede therapie en een veilig toekomstperspectief. Uit het attest blijkt echter niet op welke wijze en na hoeveel consultaties deze diagnose werd gesteld. Bovendien zou u momenteel niet meer in behandeling zijn (CGVS dd. 27 april 2015, p. 11). Of er u ooit medicatie werd voorgeschreven kan er evenmin uit worden afgeleid. Hoe dan ook vormt dit attest geen bewijs van de omstandigheden waarin uw psychische problemen zouden zijn ontstaan. De psycholoog of arts doet immers vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, doch kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde geestesgesteldheid is ontstaan. Derhalve zijn er géén overtuigende aanwijzingen voorhanden die erop wijzen dat de medische elementen waarvan sprake in het attest een afbreuk doen aan de uitkomst van uw asielaanvraag of de redenen waarom deze is gesteld."*

De documenten die verzoeker neerlegde in het kader van onderhavige, vierde asielaanvraag (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) kunnen de voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Uit de door verweerder in het kader van verzoekers derde asielaanvraag aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie stuk 13 van stuk 16) blijkt dat omwille van de hoge graad van corruptie, valse Afghaanse documenten gemakkelijk kunnen worden verkregen. Documenten hebben bovendien enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Uit het voorgaande blijkt dat *in casu* geen sprake kan zijn van geloofwaardige verklaringen. Tevens voert verzoeker in onderhavig verzoekschrift geen enkel concreet element aan uit de door hem neergelegde documenten, waaruit zijn Afghaanse afkomst zou kunnen blijken.

Gelet op het voorgaande, dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt zijn Afghaanse afkomst aannemelijk te maken. De asielinstanties mogen nochtans van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het vooraangaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst en algemene rapporten niet volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn recente afkomst uit zijn beweerde regio van afkomst niet aannemelijk kon maken gelet op zijn beperkte kennis. Verzoeker maakt hierdoor zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk.

Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers (recente) verblijfplaatsen en leefsituatie de laatste jaren en bijgevolg ook van zijn huidige nationaliteit is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend vijftien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER